

اجلاس ژوئن ۲۰۰۶ شورای حکام

قبل از برگزاری اجلاس ژوئن ۲۰۰۶، شاهد تحولات عدیده ای در مورد موضوع هسته ای می باشیم. دکتر احمدی نژاد در ۲۲ فروردین ماه ۱۳۸۵ (۱۱ آوریل ۲۰۰۶)، در آستان قدس رضوی و در کنار بارگاه ملکوتی حضرت امام رضا (ع) اعلام کرد که چرخه تولید سوخت هسته ای در مقیاس آزمایشگاهی کامل شده و اورانیوم باغنای مورد نیاز برای نیروگاه های هسته ای در روز بیستم فروردین ماه همان سال تولید شد. رئیس جمهور همچنین رسماً اعلام کرد که ایران به کشورهای هسته ای جهان پیوسته است و براساس مقررات بین المللی و حقوق حقه خود، مسیر خود را تا تولید صنعتی سوخت برای نیروگاه ها ادامه خواهد داد.

در ۲۴ فروردین ۱۳۸۵ (۱۳ آوریل ۲۰۰۶) نیز مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی از تهران بازدید کرد. البرادعی در این بازدید که پس از صدور بیانیه ۲۹ مارس ۲۰۰۵ شورای امنیت و همچنین تکمیل چرخه سوخت هسته ای صورت گرفت، با برخی مقامات جمهوری اسلامی ایران دیدار و گفتگو کرد. وی در گفتگو با خبرنگاران گفت که ایران به تعهداتش پایبند است و اعلام کرده است که مواضع خود در مورد بیانیه شورای امنیت را ظرف دو هفته آینده اعلام خواهد کرد. دکتر لاریجانی، دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی نیز به خبرنگاران گفت محور اصلی مذاکرات، نوع همکاری های آینده ایران و آژانس و راه کارهای افزایش آن برای حل موضوعات باقی مانده و سؤالات آژانس بوده است.

در ۹ خرداد ۱۳۸۵ (۳۰ می ۲۰۰۶)، وزیر امور خارجه جنبش عدم تعهد در شهر پوتراجایای مالزی بیانیه ای را در حمایت از برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران صادر نمودند. در این بیانیه، آژانس بین المللی انرژی اتمی به عنوان تنها مقام صالح برای راستی آزمایی تعهدات پادمانی دولت های عضو آژانس شناسایی شد و تأکید شد که نباید هیچ فشار یا مداخله بی جایی در فعالیت های آژانس، به ویژه فرآیند راستی آزمایی آن صورت گیرد. وزیر امور خارجه عدم تعهد تأکید کردند که تمام مسائل مربوط به پادمان و راستی آزمایی از جمله مسائل مربوط به ایران باید در چارچوب آژانس بین المللی انرژی اتمی حل و فصل شود و مبتنی بر مبانی فنی و حقوقی باشد. به علاوه، آن ها تأکید کردند که آژانس باید کار خود را برای حل و فصل موضوع هسته ای ایران در چارچوب دستورالعمل خود طبق اساسنامه آژانس ادامه دهد. در این بیانیه همچنین تأکید شد که دیپلماسی و گفتگو از طرق صلح آمیز به منظور پیدا کردن راه حلی بلندمدت برای موضوع هسته ای ایران باید ادامه یابد و تنها راه حل و فصل موضوع نیز از سرگیری مذاکرات بدون هیچ گونه پیش شرط می باشد.

در ۱۰ خرداد ۱۳۸۵ (۳۱ می ۲۰۰۶) نیز رایس، وزیر امور خارجه آمریکا با صدور بیانیه ای اعلام کرد به محض این که ایران فعالیت های غنی سازی خود را متوقف کند، آمریکا به همراه هم قطاران سه گانه اروپایی خود به سر میز مذاکرات خواهد آمد و با نمایندگان ایران ملاقات خواهد کرد.

بسته ۶ ژوئن ۲۰۰۶ و ورود چین و روسیه به فرایند مذاکرات: پس از ارسال موضوع هسته ای به شورای امنیت، چین و روسیه به طور مستقیم و آمریکا نیز به طور غیرمستقیم وارد فرایند مذاکرات مربوط به موضوع هسته ای شدند. پس از این مقطع، اولین بسته موسوم به بسته ۶ ژوئن ۲۰۰۶ شش کشور با سفر سولانا و نمایندگان پنج کشور چین، روسیه، فرانسه، انگلیس و آلمان به ایران در ۱۶ خرداد ۱۳۸۵ تحویل ایران شد. در این بسته، تعهدات شش کشور به شرح زیر می باشد:

- تأکید دوباره بر حق ایران در توسعه انرژی هسته ای برای مقاصد صلح آمیز و حمایت از توسعه یک برنامه انرژی هسته ای غیرنظامی توسط ایران.
- حمایت فعالانه از ساخت رآکتورهای آب سبک در ایران از طریق پروژه های مشترک بین المللی مطابق با اساسنامه آژانس بین المللی انرژی اتمی و NPT.
- مذاکره و اجرای یک موافقت نامه هسته ای یوراتم / ایران.
- به حالت تعلیق درآوردن بحث درباره برنامه هسته ای ایران در شورای امنیت با ازسرگیری مذاکرات.
- فراهم کردن یک بسته محتوایی همکاری در زمینه تحقیق و توسعه، شامل فراهم نمودن احتمالی رآکتورهای تحقیقاتی آب سبک.
- دادن تضمین های الزام آور حقوقی چند لایه سوخت به ایران براساس مشارکت به عنوان یک شریک در یک تأسیسات بین المللی در روسیه، ایجاد یک ذخیره احتیاطی برطبق شرایط تجاری، توسعه یک مکانیسم پایدار چندجانبه با آژانس بین المللی انرژی اتمی.

تعهدات ایران نیز به شرح زیر برشمرده شده است:

- رفع تمامی نگرانی های باقی مانده آژانس بین المللی انرژی اتمی از طریق همکاری کامل با این آژانس.

- تعلیق تمامی فعالیت های مرتبط با غنی سازی و بازفرآوری، به گونه ای که مورد راستی آزمایی آژانس بین المللی انرژی اتمی قرار گیرد و ادامه آن در طول مذاکرات.
- از سرگیری اجرای پروتکل الحاقی.

هرچند در این طرح همانند طرح ۵ اوت ۲۰۰۵ به صراحت از توقف چرخه سوخت هسته ای داخلی صحبتی نشده است، اما اشاره به بحث تضمین های سوختی حاکی از این است که ایران باید این برنامه را کنار بگذارد. البته، شش کشور به زعم خود این وضعیت را یک وضعیت دائمی تلقی نکردند و در ادامه طرح اشاره کرده اند که موافقت نامه درازمدت فیما بین طرفین می تواند با تحقق شرایط زیر، مورد بازنگری قرار گیرد. لازم به توضیح است که شرایط زیر از جمله موارد کلی هستند که بالأخص بحث اعتماد بین المللی آن به مباحث سیاسی نیز پیوند می خورد و تحقق آن ها در یک چارچوب و محدوده زمانی مشخص، ممکن نیست:

- تأیید توسط آژانس بین المللی انرژی اتمی مبنی بر این که تمامی موضوعات باقی مانده و نگرانی های گزارش شده توسط آژانس بین المللی انرژی اتمی از جمله فعالیت هایی که می تواند بعد نظامی هسته ای داشته باشد، حل و فصل شده است.
- تأیید این که هیچ نوع فعالیت یا مواد اظهار نشده هسته ای در ایران وجود ندارد.
- اعاده اعتماد بین المللی به این که برنامه هسته ای ایران منحصرأ دارای ماهیت صلح آمیز می باشد.

در اجلاس ژوئن ۲۰۰۶ شورای حکام، مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی دو گزارش درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در جمهوری اسلامی ایران ارائه کرد. گزارش اول که در ۲۸ آوریل ۲۰۰۶ تهیه شده بود، همزمان برای شورای امنیت و شورای حکام ارسال گردید. مدیرکل آژانس در این گزارش به نامه ای از سوی جمهوری اسلامی ایران در مورخ ۲۷ آوریل ۲۰۰۶ اشاره کرد که در آن ضمن احصاء موارد همکاری های ایران با آژانس، آمده است ایران آمادگی دارد در شرایطی که موضوع هسته ای به طور کامل در چارچوب آژانس و تحت پادمان باقی بماند، جدول زمانی حل و فصل موضوعات باقی مانده برابر گزارش ۲۷ فوریه ۲۰۰۶ (GOV/۲۰۰۶/۱۵) را ظرف سه هفته ارائه نماید. گزارش دوم نیز در ۸ ژوئن ۲۰۰۶ و برای ارائه به اجلاس فصلی شورای حکام تهیه شده بود. مدیرکل آژانس در هر دو گزارش به آخرین وضعیت موضوعات باقی مانده سانتریفیوژهای P۱ و P۲ و محدوده

غنی سازی، آزمایشات پلوتونیوم، سند اورانیوم فلزی و منشأ آلودگی با غنای پایین اشاره کرد و تمامی آن ها را باز گذاشت.

نماینده جمهوری اسلامی ایران در آژانس نیز با قرائت بیانیه ای ضمن مروری بر همکاری های گسترده ایران با آژانس و اذعان به عدم وجود انحراف در مواد و فعالیت های هسته ای اظهار شده در ایران، گفت موضوع هسته ای ایران به خاطر راستی آزمایشی به شورای امنیت نرفته است، بلکه به دلیل ازسرگیری فعالیت های تحقیق و توسعه که به طور داوطلبانه تعلیق شده بودند، این اقدام سیاسی انجام گرفت که یک اشتباه تاریخی محسوب می شود. در بیانیه جمهوری اسلامی ایران همچنین آمده است که تنها اقدام صحیح، بازگشت موضوع به آژانس خواهد بود که می تواند حل و فصل چند موضوع باقی مانده را در آژانس نیز تسریع نماید. ایران در این بیانیه اعلام آمادگی نمود تا با هدف رفع ابهامات احتمالی و تسهیل روند حل و فصل موضوعات باقی مانده، بدون پیش شرط وارد مذاکرات شود. درخصوص بسته ۶ ژوئن ۲۰۰۶ نیز گفته شد که جمهوری اسلامی ایران مشغول بررسی این بسته می باشد که در موعد مقتضی، پاسخ آن را ارائه خواهد نمود. در پایان نیز طی این بیانیه درخواست گردید که موضوع هسته ایران از دستورکار شورای حکام خارج گردد.

جنبش عدم تعهد نیز با صدور بیانیه ای، بر اصولی که در بیانیه ۳۰ می ۲۰۰۶ وزیر امور خارجه عدم تعهد در پوتراجایای مالزی درخصوص موضوع هسته ای ایران مورد تأکید قرار گرفت، صحنه گذاشت.

در پایان موضوع ایران، رئیس شورای حکام با ارائه یک جمع بندی به انعکاس مواضع کشورها و گروه های مختلف درخصوص این موضوع پرداخت.

۱. گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران به

شورای حکام و شورای امنیت^۱

به دنبال دریافت گزارش مدیرکل (GOV/۲۰۰۶/۱۵) توسط شورای امنیت، رئیس شورای امنیت بیانیه ای را از طرف شورا (GOV/INF/۲۰۰۶/۷) ارائه کرد که در آن از جمله از ایران خواست که گام های لازم خواسته شده توسط شورای حکام را اجراء نماید. شورای امنیت درخواست کرد که طی ۳۰ روز گزارشی از مدیرکل درباره فرایند پایبندی ایران به گام های لازم خواسته شده توسط شورای حکام، به شورای حکام و به طور موازی به شورای امنیت برای بررسی ارائه کند. این گزارش به شورای حکام و به طور موازی به شورای امنیت ارائه می شود. این گزارش، روزآمدی است از تحولات اتفاق افتاده از مارس ۲۰۰۶ در اجرای موافقت نامه پادمان درباره راستی آزمایی آژانس از اجرای اقدامات اعتمادساز خواسته شده توسط شورای حکام و ارزیابی کلی آژانس در ارتباط با اجرای موافقت نامه پادمان در ایران.

الف) تحولات از مارس ۲۰۰۶

در ۱۳ آوریل ۲۰۰۶ به دعوت ایران، مدیرکل و تیمی از آژانس در تهران با رئیس سازمان انرژی اتمی ایران، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران و دیگر مقامات ایران درباره موضوعات مربوط به راستی آزمایی صحیح و کامل بودن اظهارنامه های ایران بحث و گفتگو کردند. مدیرکل مصرانه از ایران خواست که همکاری خود را به طور محتوایی، درباره موضوعات باقی مانده راستی آزمایی سرعت بخشد، و بر اهمیت اجرای اقدامات اعتمادساز خواسته شده شورای حکام تاکید کرد. در ۲۷ آوریل ۲۰۰۶ مدیرکل نامه ای از ایران به همان تاریخ دریافت کرد که از جمله موارد زیر را شامل می شد: جمهوری اسلامی ایران در طول سه سال گذشته به طور کامل طبق پادمان جامع NPT، پروتکل الحاقی و حتی فراتر از پروتکل الحاقی که داوطلبانه آن را اجراء کرده، با آژانس همکاری کرده است. جمهوری اسلامی ایران در طول سه سال گذشته دسترسی کامل و نامحدودی را به تأسیسات هسته ای در حدود ۲۰۰۰ نفر روز بازرسی داده است. تمام تأسیسات و فعالیت های هسته ای تحت پادمان آژانس بوده است و

^۱ GOV/۲۰۰۶/۲۷, ۲۸ APRIL ۲۰۰۶.

تمامی مواد هسته ای به آژانس اظهار و حسابرسی شده است. جمهوری اسلامی ایران کاملاً به تعهدات خود تحت NPT و موافقت نامه پادمان جامع پایبند است. جمهوری اسلامی ایران کاملاً آمادگی دارد در شرائطی که پرونده هسته ای ایران به طور کامل درچارچوب آژانس و تحت پادمان آن باقی بماند، طبق حقوق و هنجارهای بین المللی مسائل باقی مانده منعکس شده در گزارش مدیرکل (GOV/۲۰۰۶/۱۵) مورخ ۲۷ فوریه ۲۰۰۶ را حل و فصل نماید. در این باره، ایران جدول زمانی را طی سه هفته تهیه خواهد کرد.

برنامه غنی سازی

همان طور که در گزارش مدیرکل در مورخ ۲۷ فوریه ۲۰۰۶ (GOV/۲۰۰۶/۱۵) اشاره شد، آژانس مکرراً از ایران درخواست کرده است که اطلاعات اضافی درباره برخی مسائل مربوط به برنامه غنی سازی را ارائه نماید. از نظر ایران، این موضوعات خارج از قلمرو موافقت نامه پادمان می باشند.

آلودگی: اگرچه نتیجه تجزیه و تحلیل آژانس تا بدین تاریخ به این سمت تمایل دارد که از اظهار ایران درمورد منشأ خارجی آلودگی اورانیوم با غنای بالا در اماکنی که ایران قطعات سانتریفیوژ را تولید، استفاده و انبار نموده است حمایت کند، آژانس به تحقیق درباره منشأ آلودگی با غنای پائین و برخی ذرات آلوده با غنای بالا که در آن اماکن پیدا شده است ادامه می دهد. از آنجا که دشوار است بتوان نتیجه مشخصی را درباره منشأ تمامی آلودگی ها استنتاج نمود، لذا برای آژانس اساسی است که درباره دامنه و تاریخچه برنامه غنی سازی ایران اطمینان یابد. اجرای پروتکل الحاقی و همکاری کامل ایران در این باره، برای آژانس ضروری است تا آژانس قادر باشد که اطمینان لازم را درباره وجود فعالیت و مواد هسته ای اظهارنشده در ایران ارائه دهد.

دستیابی به فن آوری سانتریفیوژ P1: همان طور که در گزارش های قبلی اشاره شد، ایران کپی سندی را در ژانویه ۲۰۰۵ که به صورت دست نوشته و در یک صفت درباره پیشنهادی که در سال ۱۹۸۷ به ایران توسط واسطه خارجی ارائه شده بود، نشان داد. جهت حصول اطمینان از ماهیت و منشأ این پیشنهاد، کپی سند مورد نیاز آژانس است. همان طور که قبلاً گزارش شد، طبق گفته ایران هیچ تماسی از سوی ایران با شبکه بین سال های ۱۹۸۷ و اواسط ۱۹۹۳ برقرار نبود.

دستیابی به فناوری سانتریفیوژ P2: همان طور که در گزارش قبلی مدیرکل منعکس شد، ایران هنوز بر این نظر است که بعد از این که نقشه های قطعات P2 را در سال ۱۹۹۵ دریافت کرد، هیچ کاری را درباره سانتریفیوژ P2 تا سال ۲۰۰۲ انجام نداده است و در هیچ زمان نیز در این فاصله مذاکره ای را با واسطه ها درباره نقشه سانتریفیوژ P2 یا تأمین احتمالی قطعات سانتریفیوژ P2 نداشته است. ایران هنوز بر این نظر است که هیچ یک از قطعات سانتریفیوژ بعد از سال ۱۹۹۵ تحویل نشده است. در ارتباط با کار توسعه و تحقیق درخصوص طراحی تغییر یافته P2 که توسط ایران گفته شده است از سوی یک شرکت پیمانکار بین سال ۲۰۰۲ و جولای ۲۰۰۳ به اجراء گذاشته شده است، ایران تأیید کرده است که پیمانکار مبادرت به تحقیق و خرید مغناطیس های مورد نیاز طراحی سانتریفیوژ P2 نموده است. در فوریه ۲۰۰۶، ایران اطلاعات بیشتری را درباره انواع مگنت هایی که دریافت کرده ارائه کرده است، اما بر این نظر است که تعداد کمی از مگنت ها تحویل شده است. آژانس در حال تحقیق درباره موضوع است. در اواسط آوریل ۲۰۰۶، گزارش های مختلفی در مطبوعات درباره اظهارات مقامات عالی رتبه ایران درباره تحقیق و توسعه و آزمایش سانتریفیوژهای ایران منعکس شد. آژانس از ایران خواسته است که درباره این مطالب توضیح دهد.

فلز اورانیوم

همان طور که قبلاً اشاره شد، هیچ نشانه ای مبنی بر استفاده عملی از سند اورانیوم فلزی یا این که چه زمانی این سند دریافت شده است، وجود ندارد. وجود این سند در ایران موجب نگرانی است. آژانس آگاه است که واسطه ها این سند و سایر اسناد مشابه را که آژانس آن ها را در کشورهای دیگری نیز پیدا کرده است، در اختیار داشته اند. از این رو، برای آژانس ضروری است که دامنه کامل پیشنهاداتی را که از سوی شبکه در سال ۱۹۸۷ ارائه شده، درک نماید و تأیید نماید که چه چیزی در ارتباط با آن پیشنهاد و چه زمانی ارائه شده است. برای نیل به این هدف، برای آژانس ضروری است که یک کپی از سند ۱۵ صفحه ای داشته باشد تا بتواند این مسائل را پیگیری نماید.

آزمایش پلوتونیوم

همان طور که قبلاً اشاره شد، آژانس به کار خود درباره اطلاعاتی که ایران درباره آزمایش جداسازی مقادیر کمی از پلوتونیوم ارائه داد، ادامه می دهد. بعد از دریافت توضیحات بیشتری از سوی ایران در ۱۵ فوریه ۲۰۰۶، نتایج تجزیه و تحلیل نمونه برداری های بیشتر یافته های قبلی آژانس را تأیید نمود. آژانس در مورخ ۳۰ مارس ۲۰۰۶ مبادرت به ارائه خلاصه روزآمد شده از تحلیل کلی این موضوع نمود. در ۱۰ آوریل ۲۰۰۶ آژانس با مقامات ایران برای درخواست توضیحات بیشتر درباره تفاوت در تجزیه و تحلیل موجود، ملاقات نمود. بعد از این نشست در نامه ای که در مورخ ۱۷ آوریل ۲۰۰۶ ارائه شد، ایران توضیحات قبلی خود را درباره این تفاوت ها مورد تأیید قرار داد. در پرتو یافته های آژانس، آژانس نمی تواند این امکان را نادیده بگیرد که با توجه به توضیحاتی که ایران ارائه کرده است، پلوتونیومی که توسط آژانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است نشأت گرفته از منبعی غیر از آن چه ایران اعلام کرده است می باشد.

راکتور تحقیقاتی آب سنگین

در ۲۲ آوریل ۲۰۰۶، آژانس راکتور تحقیقات هسته ای (IR-۴۰) در اراک را با هدف راستی آزمایی اطلاعات مربوط به طراحی بازدید نمود و تأیید کرد که کار مربوط به ساخت و ساز آن ادامه دارد.

ب) سایر مسائل مربوط به اجراء

در ۹ تا ۱۱ آوریل ۲۰۰۶، آژانس با ایران درباره اقدامات عادی پادمان در تأسیسات تبدیل اورانیوم (UCF) و کارخانل غنی سازی سوخت نطنز مذاکره نمود. چنان چه آن اقدامات کاملاً اجراء شود، اقدامات پیشنهادی آژانس می تواند تمامی اهداف پادمان را درباره این تأسیسات برآورده سازد. اگرچه موافقت درخصوص اکثر اقدامات حاصل شده است، ایران هنوز تحفظاتی درباره نقل و انتقال داده های کددار پادمان به مقر آژانس در وین دارد. در ۱۱ آوریل ۲۰۰۶، آژانس از کارخانه غنی سازی سوخت نطنز بازدید نمود و مشاهده کرد که کار ساختمان سازی ادامه دارد.

اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی : از ۵ فوریه ۲۰۰۶، ایران پروتکل الحاقی را اجراء نکرده است.

بازدیدها و گفتگوهای شفاف سازی: از ۲۰۰۴، آژانس بارها درخواست اطلاعات و توضیحات مربوط به تلاش های انجام شده توسط مرکز تحقیقات فیزیک را کرده است. آژانس همچنین درخواست مصاحبه با افراد درگیر در تهیه آن اقلام از جمله دو رئیس سابق مرکز تحقیقات فیزیک را نمود. همان گونه که قبلاً گزارش شد، آژانس در فوریه ۲۰۰۶ با یکی از رؤسای سابق مرکز تحقیقات فیزیک که استاد یک دانشگاه فنی بوده است، ملاقات کرد. آژانس از برخی تجهیزات که گفته می شد برای استفاده توسط دانشگاه خریداری شده بود، نمونه برداری کرد که نتایج آن در حال حاضر تحت ارزیابی و گفتگو با ایران می باشد. همانگونه که قبلاً گزارش شد، معاون مدیرکل در امور پادمان در فوریه ۲۰۰۶ با مقامات ایران برای گفتگو درباره مطالعات ادعا شده مربوط به پروژه نمک سبز، آزمایش های انفجاری با قدرت بالا و طراحی کلاهک موشک بازرونده در جو ملاقات کرد. همانگونه که در سند GOV/۲۰۰۶/۱۶ اشاره شد، ایران بیان داشت که ادعاهای مربوطه به پروژه نمک سبز براساس اسناد غلط و جعلی است. بنابراین، بی اساس هستند و این که چنین پروژه ای و چنین مطالعاتی وجود نداشته است. ایران بیان داشت که تمام تلاش های ملی به پروژه UCF اختصاص داده شده بود. آژانس در حال ارزیابی اطلاعات ارائه شده توسط ایران درباره پروژه نمک سبز و همچنین دیگر اطلاعات در دسترس می باشد.

تعلیق: در نامه ای به تاریخ ۳ ژانویه ۲۰۰۶، ایران به آژانس اطلاع داد که تصمیم گرفته است از ۹ ژانویه ۲۰۰۶ تحقیق و توسعه (R&D) درباره برنامه انرژی هسته ای صلح آمیز را که به عنوان بخشی از گسترش تعلیق غیرالزام آور خود تعلیق کرده بود، از سرگیرد. در فوریه ۲۰۰۶، ایران آزمایش های غنی سازی را در کارخانه نطنز با تزریق گاز UF₆ به یک ماشین P₁ و بعد به آبشارهای ۱۰ ماشینه و ۲۰ ماشینه آغاز کرد. در طول مارس ۲۰۰۶، یک آبشار ۱۶۴ ماشینه کامل شد و آزمایش های آبشار با استفاده از UF₆ آغاز شد. در ۱۳ آوریل ۲۰۰۶، ایران به آژانس اعلام کرد که غنی سازی در سطح ۳/۶ درصد به دست آمده است. در ۱۸ آوریل ۲۰۰۶، آژانس در نطنز نمونه برداری کرد که نتایج به دست آمده سطح غنی سازی حاصله توسط ایران در آن تاریخ را تأیید می کند. فرایند غنی سازی در نطنز، تزریق و ایستگاه های پیگیری تحت اقدامات کنترل و نظارت آژانس قرار دارند. عملیات تبدیل اورانیوم کنونی در UCF اصفهان که در نوامبر ۲۰۰۵ شروع شد، هنوز ادامه دارد و انتظار می رود در آوریل

۲۰۰۶ تمام شود. از سپتامبر ۲۰۰۵، تقریباً ۱۱۰ تن UF₆ تولید شده است که تمام تحت کنترل و نظارت آژانس قرار دارد.

ج) ارزیابی کلی کنونی

- تمام مواد اظهارشده توسط ایران حسابرسی شده است. به جز مقادیر کمی که قبلاً به شورای حکام گزارش شده است، آژانس مواد هسته ای اظهارنشده دیگری را در ایران پیدا نکرده است.
- هرگونه پیشرفتی نیازمند شفافیت کامل و همکاری فعالانه ایران است، شفافیتی که فراتر از اقدامات تشریح شده در موافقت نامه پادمان و پروتکل الحاقی باشد.
- ایران به تسهیل اجرای موافقت نامه پادمان ادامه داده است و تا فوریه ۲۰۰۶ به طور داوطلبانه پروتکل الحاقی را اجراء نمود. تا فوریه ۲۰۰۶ ایران همچنین موافقت کرده بود که برخی اقدامات شفاف سازی درخواست شده توسط آژانس شامل دسترسی به برخی سایت های نظامی را انجام دهد.
- با تصمیم ایران برای متوقف ساختن اجرای پروتکل الحاقی و محدود کردن راستی آزمایی آژانس به اجرای موافقت نامه پادمان، توانایی آژانس برای پیشرفت در روشن ساختن این موضوعات و تأیید عدم وجود مواد و فعالیت های هسته ای اظهارنشده محدودتر خواهد شد و دسترسی آژانس به فعالیت هایی که مواد هسته ای در آن ها دخالت ندارد (مانند تحقیق در جداسازی لیزری ایزوتوپ و تولید قطعات حساس چرخه سوخت هسته ای) ممنوع خواهد شد.
- درحالی که نتایج فعالیت های پادمانی آژانس ممکن است بر ماهیت و دامنه اقدامات اعتمادسازی که شورای حکام از ایران خواسته است تأثیر بگذارد، مهم است توجه شود که ارزیابی ها و نتیجه گیری های پادمان آژانس در مورد ایران مانند تمام موارد دیگر، بر اساس اطلاعات قابل راستی آزمایی در اختیار آژانس بوده است و بنابراین برحسب ضرورت به فعالیت های هسته ای گذشته و حال محدود می شود. آژانس نمی تواند قضاوتی یا نتیجه گیری درباره پایبندی آینده یا نیات داشته باشد.

۲. گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران^۱

در ۲۸ آوریل ۲۰۰۶، مدیرکل به شورای حکام درمورد اجرای موافقت نامه پادمان گزارش داد. این گزارش شامل تحولات مربوطه از آن زمان تاکنون است. مدیرکل متعاقب نشست تهران در مورخ ۱۳ آوریل ۲۰۰۶ و گفتگو پیرامون موضوعات باقی مانده مربوط به راستی آزمایی، روز ۲۶ آوریل ۲۰۰۶ در وین با رئیس سازمان انرژی اتمی ایران و همچنین در ۱۸ می ۲۰۰۶ با دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران جهت بحث و گفتگوی بیشتر درمورد این مسائل ملاقات نمود. در این ملاقات ها، مدیرکل از ایران خواست همکاری خود را با آژانس در زمینه مسائل باقی مانده پیرامون راستی آزمایی تسریع کند و بر اهمیت اجرای اقدامات اعتمادسازی از سوی ایران که مورد درخواست شورای حکام بوده است، تأکید کرد. در ۲۸ آوریل ۲۰۰۶، آژانس نامه ای را به تاریخ ۲۷ آوریل ۲۰۰۶ از سوی نمایندگی دائم ایران در وین دریافت کرد که در آن گفته شده بود ایران کاملاً آمادگی دارد برطبق پادمان جامع، مشروط بر آن که پرونده هسته ای ایران به طور کامل درچارچوب آژانس و زیر نظارت پادمان آن باقی بماند، اجازه دهد بازرسی های آژانس ادامه یابد و جمهوری اسلامی ایران همچنین آمادگی دارد برطبق حقوق و هنجارهای بین المللی سائر موارد باقی مانده را که در گزارش GOV/۲۰۰۶/۱۵ مدیرکل به تاریخ ۲۷ فوریه ۲۰۰۸ منعکس شده، حل و فصل نماید. در این زمینه، ایران آمادگی دارد ظرف سه هفته آینده یک جدول زمانی ارائه نماید. چنین جدولی تاکنون دریافت نشده است.

الف) برنامه غنی سازی

آلودگی: پیشرفت بیشتری در زمینه حل و فصل مشکل آلودگی حاصل نشده است. همانگونه که در گزارش پیشین مدیرکل عنوان شده است، با فرض دشواری حصول یک نتیجه گیری قطعی در ارتباط با این موضوع باقی مانده طولانی، درک کامل دامنه و گاه شمار برنامه غنی سازی سانتریفیوژ ایران و همچنین اجرای کامل پروتکل الحاقی ضرورت دارد تا به واسطه آن آژانس بتواند تضمین های معتبر درخصوص عدم وجود مواد و فعالیت های هسته ای اظهارنشده در ایران ارائه دهد.

^۱ Gov/۲۰۰۶/۳۸, ۸ June ۲۰۰۶.

کسب فناوری سانتریفیوژ P۱ و P۲: آژانس به تحقیقات خود پیرامون مسائل مهم مربوط به برنامه سانتریفیوژهای P۱ و P۲ ادامه داده است. متعاقب اظهارات رسمی مقامات بلند پایه ایران مبنی بر این که ایران در حال انجام تحقیق پیرامون انواع جدید سانتریفیوژهاست، آژانس در مورخ ۲۴ آوریل ۲۰۰۶ طی نامه ای خواستار روشن شدن دامنه و مضمون چنان تحقیقی شد. ایران هنوز به این درخواست آژانس پاسخ نداده است.

ب) فلز اورانیوم

آژانس با مساعدت برخی از کشورهای عضو، در حال بررسی اطلاعات و اسنادی است که ممکن است توسط واسطه های خارجی به ایران ارائه شده باشد. به منظور درک دامنه کامل پیشنهادات ارائه شده از سوی واسطه ها به ایران، همچنان ضرورت دارد که آژانس به نسخه ای از سند ۱۵ صفحه ای دست یابد.

ج) آزمایش های پلوتونیوم

همان گونه که در گزارش قبلی مدیرکل به آژانس عنوان شده است، آژانس به دنبال اطلاعات ارائه شده از سوی ایران درخصوص آزمایش های جداسازی پلوتونیوم بوده است. ایران طی نامه ای به تاریخ ۱۷ آوریل ۲۰۰۶ توضیحات قبلی خود را تکرار کرد. در ۵ می ۲۰۰۶، آژانس به این نامه پاسخ داد و در آن به تکرار جزئیات موارد اختلاف بین توضیحات ایران و یافته های آژانس پرداخت. به دنبال توافق حاصله در نشست ۱۰ آوریل ۲۰۰۶، ایران در مورخ ۶ ژوئن ۲۰۰۶ توضیحات بیشتری را به همراه یک نسخه از دفتر ثبت گزارش های مربوطه که توسط فرد محقق مسئول آزمایش های پلوتونیوم نگهداری شده بود، به آژانس ارائه داد. این موارد هم اکنون در حال بررسی و ارزیابی است.

د) رآکتور تحقیقاتی آب سنگین

آخرین بازدید آژانس از سایت اراک، در آوریل ۲۰۰۶ در قالب بخشی از راستی آزمایی اطلاعات طراحی رآکتور تحقیقاتی هسته ای ایران (IR-۴۰) صورت گرفت که در آن زمان عنوان گردید ساخت تأسیسات مزبور همچنان ادامه دارد.

ه) سایر موارد مربوط به اجراء

ایران، تولید تقریباً ۱۱۸ تن UF₆ به همراه برخی محصولات میانی را طی دوره زمانی اوت ۲۰۰۵ تا آوریل ۲۰۰۶ در تأسیسات تبدیل اورانیوم در اصفهان اظهار کرده است. آژانس بین روزهای ۲۰ و ۲۴ می ۲۰۰۶ به راستی آزمایشی فهرست فیزیکی مواد هسته ای در یو.سی.اف. (UCF) پرداخت. ارزیابی نهایی نتایج پس از تکمیل تجزیه و تحلیل نمونه های برداشته شده مواد هسته ای در طول دوره راستی آزمایشی مزبور امکان پذیر خواهد بود. تمام UF₆ تولیدی در مرکز تبدیل اورانیوم در UCF اصفهان، همچنان تحت کنترل و نظارت آژانس قرار دارد. ایران به آزمایش سانتریفیوژها در کارخانه غنی سازی آزمایش سوخت نطنز ادامه داده است. فرایند غنی سازی و تولید در کارخانه مزبور از جمله ایستگاه های تزریق و خروجی آن، تحت کنترل و نظارت آژانس قرار دارد. در ۷ ژوئن ۲۰۰۶، آژانس همچنین به راستی آزمایشی اطلاعات طراحی در کارخانه غنی سازی آزمایشی سوخت در نطنز اقدام نموده که در آنجا گفته شد مراحل ساخت کارخانه همچنان ادامه دارد.

و) اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی

ایران از زمان تعلیق اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی در مورخ ۶ فوریه ۲۰۰۶، مفاد این پروتکل را اجراء نکرده است.

ز) بازدیدها و مباحث مربوط به شفافیت

در ارتباط با نمونه های محیطی اخذ شده از برخی تجهیزات در دانشگاه فنی در ژانویه ۲۰۰۶، تجزیه و تحلیل این نمونه ها تعداد اندکی از ذرات اورانیوم طبیعی و بسیار غنی شده را نشان داد. در ۱۶ می ۲۰۰۶، ایران در پاسخ به درخواست های آژانس مبنی بر ارائه توضیحات علاوه بر سایر موارد اظهار داشت همان گونه که در جریان بازدیدهای بازرسان از تهران در روز ۲۷ ژانویه ۲۰۰۶ عنوان گردیده است تجهیزات موردنظر برای فعالیت های هسته ای تهیه نشده و این تجهیزات برای فعالیت های هسته ای مورد استفاده قرار نگرفته است. ایران اظهار داشت که در حال بررسی این مسئله است که چگونه چنان ذراتی ممکن است در تجهیزات پیدا شده باشد.

۳. بیانیه جمهوری اسلامی ایران در شورای حکام^۱

آقای رئیس

در ابتداء لازم است مراتب قدردانی صمیمانه دولت جمهوری اسلامی ایران را به خاطر حمایت های مستمر و گرانقدر گروه نم در سه سال گذشته به ویژه بیانیه اخیر وزرای این گروه که توسط سفیر محترم مالزی ارائه شد، اعلام نمایم.

برنامه و فعالیت های هسته ای جمهوری اسلامی ایران صرفاً در مقاصد صلح آمیز صورت می گیرد. ایران نسبت به ان.پی.تی متعهد بوده و پادمان جامع را در قالب همکاری کامل با آژانس اجراء نموده است. همان گونه که قبلاً در موارد متعددی عنوان شد، ایران همواره برای رفع هرگونه ابهام درباره فعالیت های هسته ای خود آمادگی داشته است.

بیش از ۲۰۰۰ نفر روز گسترده ترین بازرسی ها در تاریخ آژانس، اجرای پروتکل الحاقی قبل از تصویب در پارلمان که امری بی سابقه در بین کشورهای عضو به شمار می رود و بیش از ۲۰ مورد دسترسی تکمیلی و انجام بیش از ۳۰ بازرسی و نمونه برداری از حدود ۱۰۰ مکان در سایت های نظامی حتی فراتر از درخواست ها و مطالبات پروتکل الحاقی انجام گرفته است. این ها از جمله فعالیت های عمده راستی آزمایی پادمانی هستند که تضمین کننده شفافیت کامل و اثبات این حقیقت بوده است که برنامه، مواد و فعالیت های هسته ای ایران منحصرأ برای اهداف و مقاصد صلح آمیز بوده است.

مدیرکل در دفعات مختلف به شورای حکام گزارش داده است که آژانس هیچ مدرکی را در ارتباط با انحراف مواد و فعالیت های هسته ای به سمت مقاصد نظامی پیدا نکرده و به علاوه، تمام مواد و فعالیت های هسته ای نیز مورد حسابرسی قرار گرفته اند. هیچ یک از نمونه های اخذ شده و بازرسی های انجام شده در سایت ای نظامی مورد نظر، نشانه ای از وجود مواد و فعالیت های هسته ای را نشان نداده اند. از این رو، پرونده هسته ای ایران به دلیل راستی آزمایی به شورای امنیت سازمان ملل ارجاع نشده است. احاله موضوع هسته ای ایران به شورای امنیت سازمان ملل به دلیل ازسرگیری فعالیت های تحقیق و توسعه که داوطلبانه به

^۱ این بیانیه توسط علی اصغر سلطانی، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان های بین المللی در وین قرائت شده است.

حالت تعلیق درآمده بودند و در شرایطی که این فعالیت ها هنوز تحت نظارت پادمان آژانس قرار دارند، فاقد توجیه حقوقی و فنی بوده و از این رو یک اشتباه تاریخی محسوب می شود. سیاست هویج و چماق، همواره دارای نتیجه دلخواه نبوده است. در تحقیر و اهانت به ایران و استفاده از زبان تهدید به ارجاع پرونده هسته ای ایران به شورای امنیت سازمان ملل و انجام اقدامات تنبیهی از قبیل تحریم ها علیه ایران به عنوان یک عضو ان.پی.تی، تأثیرات جدی بر اعتماد متقابل به طرف های ذی ربط و به تبع آن فرایند مذاکرات داشته است.

آقای رئیس

اکنون اجازه دهید به آینده نگاهی بیفکنیم و مناسب ترین گزینه پیش رو را انتخاب کنیم. به میان نکشیدن پای شورای امنیت سازمان ملل به این قضیه و بازگشت پرونده هسته ای به آژانس، تنها اقدام صحیحی است که حل و فصل چند موضوع باقی مانده موجود در آژانس را تسریع می نماید. جمهوری اسلامی ایران آماده است با هدف رفع ابهامات احتمالی و تسهیل روند حل و فصل موضوعات مهم باقی مانده، بدون پیش شرط وارد مذاکره شود.

همانگونه که همه شما به خوبی اطلاع دارید، جمهوری اسلامی ایران اخیراً بسته ای را از اتحادیه اروپا در ارتباط با مسئله هسته ای دریافت کرده است. همانگونه که توسط دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی اعلام شده است، برخی علائم مثبت به همراه برخی ابهامات وجود دارد. بسته پیشنهادی اروپا تحت بررسی جدی است و به محض تکمیل این روند، اظهار نظر پیرامون بسته مزبور به نحو مقتضی به اتحادیه اروپا منعکس خواهد شد. دیپلماسی فعال مشورت و رایزنی با کشورهای عضو از جمله اعضای نم، اتحادیه اروپا، روسیه و چین ادامه دارد. این نشانه آشکاری از وجود اراده سیاسی در جمهوری اسلامی ایران برای یافتن یک راه حل دوستانه از طریق گفتگو و مذاکره است.

در خاتمه، هیئت ایرانی عزم و اراده دولت جمهوری اسلامی را مبنی بر ادامه همکاری با آژانس بر طبق اساسنامه آژانس و براساس تعهدش به موجب پادمان جامع ان.پی.تی و همچنین شناسایی توازن بین حقوق مسلم و تعهدات اعلام می دارد. به همین ترتیب، مایلیم انتظارات بالا نسبت به احتراز از اتخاذ مواضع غیر ضرور و سرسختانه که به طور حتم محیط نسبتاً آرام موجود را مسموم ساخته و دیپلماسی نوین چندجانبه را به مخاطره خواهد افکند، اعلام نمایم. از شورای حکام نیز انتظار می رود در اسرع وقت، موضوع هسته ای ایران را از دستورکار

شورای حکام خارج سازد. دولت جمهوری اسلامی ایران مصمم است درب های گفتگو و مذاکره را باز نگهدارد.

۴. بیانیه عدم تعهد در شورای حکام

۱. به نیابت از سوی گروه نم، مایلم مراتب قدردانی جنبش از دکتر محمد البرادعی مدیرکل آژانس و دبیرخانه آن را به خاطر ارائه گزارش مربوط به اجرای موافقت نامه پادمان در جمهوری اسلامی ایران همان گونه که در سند GOV/۲۰۰۶/۲۷ به تاریخ ۲۸ آوریل ۲۰۰۶ آورده شده، اعلام نمایم. نم همچنین مایل است از مدیرکل به خاطر ارائه اطلاعات روزآمد در این ارتباط که در سند GOV/۲۰۰۶/۲۸ مورخ ۸ ژوئن ۲۰۰۶ به آن اشاره شده، تشکر نماید.
۲. مایلم به اطلاع برسانم که در جریان مذاکرات در سطح وزرای نم که در پوتراجیای مالزی طی روزهای ۲۷ تا ۳۰ می ۲۰۰۶ برگزار شد، وزرای جنبش نم بیانیه ذیل را درمورد مسئله هسته ای جمهوری اسلامی ایران به تصویب رساندند:
۳. "وزرای نم بر موضع اصولی خود درخصوص خلع سلاح و عدم اشاعه که در سند نهایی اجلاس کمیته هماهنگی وزرا آمده است، تأکید کردند. آن ها تحولات مربوط به اجرای موافقت نامه پادمان ان.بی.تی در ایران را مورد توجه قرار دادند.
۴. وزرای نم، برحق اساسی و تفکیک ناپذیر تمام اعضا برای تحقیق، تولید و استفاده بدون تبعیض و براساس تعهدات حقوقی مربوطه از انرژی اتمی برای مقاصد صلح آمیز تأکید کردند. از این رو، هیچ چیز نباید مانع احقاق حق کشورها برای توسعه انرژی اتمی در مقاصد صلح آمیز شود یا آن را محدود نماید. آن ها همچنین تأکید کردند که تصمیمات و انتخاب های کشورها در زمینه استفاده صلح آمیز از فناوری هسته ای و سیاست های چرخه سوخت باید مورد احترام قرار گیرد.
۵. وزراء با شناسایی آژانس به عنوان تنها مرجع واجد صلاحیت برای راستی آزمایی تعهدات پادمانی کشورهای عضو، تأکید کردند که هیچ فشار بی مورد یا مداخله ای در فعالیت های آژانس به ویژه فرایند راستی آزمایی که کارآمدی و اعتبار آژانس را به مخاطره می افکند، نباید وجود داشته باشد.

۶. وزراء از گسترش همکاری جمهوری اسلامی ایران با آژانس از جمله در مورد اقدامات داوطلبانه اعتماد ساز با نظر داشت به حل و فصل مسائل باقی مانده استقبال کردند. آن ها به ارزیابی مدیرکل مبنی بر این که تمام مواد اظهار شده توسط ایران مورد حسابرسی قرار گرفته است، توجه نمودند. در همان زمان، آنان توجه نمودند که فرایند جمع بندی نهایی در مورد عدم وجود مواد و فعالیت های هسته ای اظهار نشده در ایران یک فرایند زمان بر است. در این زمینه، وزراء ایران را ترغیب کردند به همکاری های خود به صورت فعال و کامل با آژانس ادامه دهد و موضوعات باقی مانده را در چارچوب آژانس حل و فصل نماید تا بدین وسیله اعتماد برای حل و فصل مسالمت آمیز مسئله ارتقاء یابد.
۷. وزراء بر تمایز اساسی بین تعهدات حقوقی کشورها و موافقت نامه های پادمانی مربوطه و هرگونه اقدام اعتماد ساز داوطلبانه برای حل مسائل پیچیده و دشوار تأکید نمودند و معتقد بودند که چنان تعهدات داوطلبانه جزو تعهدات حقوقی پادمان ها نیست.
۸. وزراء ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای را به عنوان یک گام مثبت به سمت نیل به هدف خلع سلاح هسته ای جهانی مورد توجه قرار دادند و بر حمایت مجدد خود از ایجاد یک خاورمیانه عاری از سلاح های هسته ای بر اساس قطعنامه های مربوطه شورای امنیت سازمان ملل تأکید کردند. تا هنگام ایجاد چنین منطقه ای، آن ها از اسرائیل خواستند بدون تعلل به ان.پی.تی ملحق شود و تمام تأسیسات هسته ای اش را تحت نظارت پادمان جامع آژانس قرار دهد.
۹. وزرای نم همچنین بر تزلزل ناپذیری فعالیت های هسته ای صلح آمیز و این که هرگونه حمله یا تهدید به حمله علیه تأسیسات هسته ای صلح آمیز تهدیدهای بزرگ برای بشریت و محیط زیست است و در حکم نقض حقوق، اصول و اهداف منشور ملل متحد و مقررات ان.پی.تی است، تأکید کرده و لزوم وجود یک ابزار چندجانبه جامع که مانع از حمله یا تهدید به حمله به تأسیسات معطوف به استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای شود را مورد تأکید قرار دارند.
۱۰. وزراء اعتقاد راسخ داشتند که تمام موارد مربوط به پادمان و راستی آزمایی از جمله انجام این فعالیت در ایران باید در چارچوب آژانس حل و فصل شود و بر پایه های

فنی و حقوقی استوار باشد. آن‌ها همچنین تأکید کردند که آژانس باید به فعالیت خود در جهت حل و فصل مسئله هسته‌ای ایران در حیطة اختیارات خود به موجب اساسنامه آژانس ادامه دهد.

۱۱. وزیرای نم همچنین قویاً اعتقاد داشتند که دیپلماسی و گفتگو از طریق ابزار مسالمت‌آمیز با هدف یافتن یک راه حل طولانی مدت برای مسئله هسته‌ای ایران باید ادامه یابد. آن‌ها همچنین ابراز عقیده کردند که تنها راه حل و فصل موضوع، ازسرگیری مذاکرات بدون هیچ پیش شرط و افزایش همکاری‌ها با حضور تمام طرف‌های لازم در جهت ارتقاء اعتماد بین‌المللی با نظرداشت به تسهیل کار آژانس در زمینه حل و فصل موضوعات باقی مانده است".

۵. جمع بندی رئیس شورای حکام

شورا، گزارش های مدیرکل را درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان معاهده منع گسترش در جمهوری اسلامی ایران (GOV/۲۰۰۶/۲۷ - GOV/۲۰۰۶/۳۸) مورد توجه قرار داد. شورا از مدیرکل و دبیرخانه به خاطر کار حرفه ای و بی طرفانه درباره این موضوع تشکر و قدردانی نمود.

برخی اعضاء از سرعت کند پیشرفت در روشن سازی مسائل باقی مانده مربوط به دامنه و ماهیت برنامه هسته ای ایران و کاهش همکاری ایران با آژانس ابراز تأسف کردند. آن ها مصرانه از ایران خواستند شفافیت کامل ارائه دهد و اقدامات اعتمادساز خواسته شده توسط شورا را به طور کامل اجراء کند تا آژانس بتواند درخصوص عدم وجود مواد و فعالیت های هسته ای اظهار نشده نتیجه گیری کند و اعتماد جامعه بین المللی نسبت به ماهیت منحصرأ صلح آمیز برنامه هسته ای ایران اعاده گردد.

بعضی از اعضاء بار دیگر بر تمایز میان اقدامات اطمینان ساز داوطلبانه و تعهدات پادمانی قانونی تاکید کردند. حق اساسی و غیرقابل انکار تمامی کشورهای عضو در توسعه انرژی هسته ای برای اهداف صلح آمیز مطابق با تعهدات قانونی شان بار دیگر مورد تأکید قرار گرفت. آن ها ارزیابی مدیرکل را خاطرنشان ساختند که تمامی مواد هسته ای اظهارشده در ایران مورد حسابرسی قرار گرفته اند. آن ها تصدیق کردند که کار آژانس در زمینه راستی آزمایی صحت و کامل بودن اظهارنامه های ایران تداوم داشته است. آن ها همچنین خاطرنشان ساختند که فرایند رسیدن به این نتیجه که مواد و فعالیتهای هسته ای اظهارنشده وجود ندارند، فرایندی زمانبر است. همچنین تأکید گردید که آژانس تنها نهاد دارای اقتدار و واجد صلاحیت برای راستی آزمایی است و باید کار خود را برای حل و فصل موضوع هسته ای ایران ادامه دهد. نیاز مداوم به مذاکرات دیپلماتیک و گفتگو میان طرف ها با دربرگرفتن همه موضوع های مرتبط به عنوان تنها راه رسیدن به حل و فصل مسألت آمیز موضوع هسته ای ایران، مورد تأکید قرار گرفت و از تلاش های اخیر در این رابطه قدردانی به عمل آمد. برخی از اعضاء بر اهمیت ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در خاورمیانه تأکید کردند. شورا از مدیرکل می خواهد که آن را از تحولات همچنان مطلع نگاه دارد.